

РЕШЕНИЕ

№ 96

гр. Бургас, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Галина Т. Канакиева
Петя Ив. Петрова Дакова

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
в присъствието на прокурора К. Ил. С.
като разгледа докладваното от Галина Т. Канакиева Наказателно дело за възобновяване № 20222000600212 по описа за 2022 година

Производството е по Глава тридесет и трета от НПК. Образувано е по искане на осъдено лице за престъпление от общ характер за възобновяване на наказателно дело.

С подаденото искане за възобновяване на наказателно дело, на основание чл.422, ал.1, т.5, вр. с чл.348, ал.1, т.1 - т.3 от НПК, осъденият Д. Й. К., чрез своя защитник - адв. К., твърди, че с присъда от 01.02.2021г. по НОХД№118/2020 г. на РС - Средец е признат за виновен и осъден по чл.343в, ал.2 от НК, като му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година, което да изтърпи при първоначален общ режим и глоба в размера на 500 лева. С решение № 58/18.05.2021 г. постановено по ВНОХД№ 168/21 г. по описа на БОС присъдата е потвърдена изцяло. Твърди, че и двата съдебни акта са неправилни, необосновани и произнесени при съществени процесуални нарушения. Защитникът твърди, че делото в първата инстанция е разгледано в отсъствие на К. при условията на чл.269, ал.3 от НПК и в присъствието на адв. К., за което същият не е бил надлежно упълномощен от К.. Сочи, че К. е бил неправилно осъден, тъй като не е доказан по безспорен

начин субективният елемент от състава на престъплението, предвид обстоятелството, че е притежавал валидно СУМПС издадено от Кралство Великобритания. При условията на алтернативност се претендира наличие на явна несправедливост на наложеното наказание, което е несъразмерно тежко спрямо извършеното деяние. Твърди се, че неоснователно БОС не е приложил разпоредбата на чл.55, ал.1, б“а“ и ал.3 от НК. Излагат се аргументи, че наложеното наказание не съответства на обществената опасност на дееца, не са отчетени правилно смекчаващите отговорността обстоятелства, а отегчаващите са силно завишени. Претендира се отмяна на присъдата на РС - Средец, както и на решението на БОС, като делото се върне за ново разглеждане на РС - Средец, признаване на К. за невинен и оправдаването му, алтернативно изменение на въззивното решение и намаляване на наложеното наказание на три месеца лишаване от свобода.

Така направеното искане е било разгледано от ВКС, който с Решение №50 154 от 11.10.2022г. по н.д.№829/21г. по реда на чл.423 и сл. от НПК е приел, че не са налице предпоставките на чл.423, ал.1 от НПК за възобновяване на наказателното производство и е оставил същото без уважение. Изпратил е делото на БАС, който е компетентен да разгледа същото поради направени оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание по смисъла на чл.422, ал.1, т.5 от НПК.

В съдебно заседание пред АС- Бургас се явява адв. Бл.П., надлежно упълномощен за производството по възобновяване на наказателното дело пред АС- Бургас.

В съдебно заседание искателят се явява лично и с упълномощения си защитник- адв. П..

Защитата на искателя - адв. П. заявява, че поддържа направеното искане за възобновяване на наказателното дело единствено досежно основаниято - явна несправедливост на наложеното наказание и претендира приложение на чл.55 от НК, тъй като осъденото лице вече е изтърпяло повече от 5 месеца от наложеното му наказание. Защита твърди, че и двете съдебни инстанции неправилно са отказали приложение на чл.55 от НК позовавайки се на абстрактна степен на обществена опасност на този вид престъпление, посочили са, че наказанието следва да се определи при превес на

смекчаващите отговорността обстоятелства, а неправилно са акцентирали на отегчаващите обстоятелства. Намира, че е налице изключително смекчаващо отговорността обстоятелство - наличие на валидно свидетелство за правоуправление за територията на Великобритания към момента на деянието, което макар да не е съответно по смисъла на закона, защото не дава право да бъде управлявано МПС на територията на РБългария, все пак сочи на това, че лицето е изкарало съответните курсове, обучено е и има право да управлява МПС, но на друга територия. Навежда довод, че престъплението е на формално извършване, а умишълът е евентуален, защото в съзнанието на дееца е съществувало обстоятелството, че той е правоспособен водач, но без да провери валидността на това свидетелство за територията на РБългария, което също е смекчаващо обстоятелство. Излага съображения за наличие и на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства - семейно положение, месторабота и ангажираност на осъденото лице. Претендира изменение на присъдата и въззивното решение, като се приложи разпоредбата на чл.55 от НК, наказанието да се определи под предвидения в закона минимум, а именно 6 месеца лишаване от свобода, а глобата съгласно правилата на чл.55 от НК да се намали с една втора. Навежда довод, че е налице и втората предпоставка за приложението на чл.55 от НК, най - лекото предвидено в закона наказание се явява несъразмерно тежко. Претендира възобновяване на въззивното производство по делото, изменение на въззивното решение и намаляване на наложеното наказание от 1 година на 6 месеца лишаване от свобода и глобата от 500 лева на 250 лв.

Осъденото лице в своя защита заявява, че поддържа становището на своя защитник и моли да му бъде намалено наложеното наказание.

Представителят на Апелативна прокуратура – Бургас дава становище, че искането на осъдения К. за възобновяване на наказателното дело е допустимо, тъй като е подадено от активно легитимирано лице в изискуемия по чл.421, ал.3 от НПК шестмесечен срок и е насочено срещу съдебен акт, който не е проверяван по касационен ред. Наред с това заявява, че искането за възобновяване на наказателното дело по същество е неоснователно. Излага съображения, че и двата съдебни акта са мотивирани и не страдат от пороците визирани в искането за възобновяване. Намира, че и двете съдебни инстанции са анализирали доказателствата по делото обективно, всестранично и пълно, като правилно са установили правно релевантните факти досежно

виновността на дееца от обективна и субективна страна. Счита, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон, като съдилищата са мотивирали наличието на всички признаци на въведеното с обвинението престъпление. По довода за явна несправедливост на наложеното наказание дава становище, че оплакването е неоснователно, тъй като съдилищата са отчели смекчаващите и отегчаващите обстоятелства от значение за индивидуализацията на наказанието, а именно многократните осъждания на лицето, включително за идентично предходно престъпление, за което му е наложено наказание пробация, наложените му наказания по административен ред и за други случаи на управление на МПС без свидетелство за управление, при условие, че същият никога не е притежавал такова издадено в РБългария. Намира, че решаващият съд правилно го е характеризирал като личност, която е склонна упорито и трайно да не зачита установения в държавата ред относно правомерното управление на МПС, както и че реализираната спрямо него административна и наказателна репресия не са постигнали легитимните си цели. Предвид изложеното намира, че не е налице твърдяната явна несправедливост на наложеното наказание, поради което моли съда да остави без уважение искането за възобновяване на наказателното дело.

Осъденото лице К. в последната си дума моли съда да възобнови наказателното дело и намали наложеното му наказание, тъй като има семейство и фирма в Германия, където работи.

Бургаският апелативен съд, след като обсъди доводите в искането на осъдения К., съобрази устно изразените в съдебно заседание становища на представителя на апелативна прокуратура, на осъденото лице и неговият упълномощен защитник, и провери материалите по делото, установи следното:

Искането за възобновяване на наказателното дело е допустимо, тъй като е направено от осъдено лице за престъпление от общ характер и в изискуемия от чл.421, ал.3 от НПК срок, тъй като е подадено в РС – Средец на 21.07.2021г., преди предаването на К. от немските на българските власти на 17.06.2022г., поради липсата на законова възможност за касационно обжалване и има за предмет на претендираната проверка съдебен акт от категорията на визираните в чл.419, ал.1 и чл.422, ал.1, т.5 от НПК - присъда,

непроверена по касационен ред по жалба на подсъдимия, в чийто интерес се претендира отмяната.

Разгледано по същество, искането за възобновяване на наказателното дело е неоснователно.

С присъда № 26/01.02.2021 г. постановена по НОХД№118/2020 г. Районен съд - Средец е признал подсъдимия Д. Й. К. за виновен в извършването на престъпление по чл.343в, ал.2 от НК и при условията на чл.54 от НК го осъдил на една година лишаване от свобода, което да изтърпи при първоначален общ режим и глоба в размер на 500 лева. По жалба на упълномощения защитник на подсъдимия е образувано ВНОХД№ 168/2021г. по описа на Окръжен съд – Бургас. С постановеното въззивно решение №58/18.05.2021г. е потвърдена изцяло първоинстанционната присъда.

Предмет на настоящото производство по възобновяване е въззивното решение постановено по ВНОХД№168/21г. по описа на БОС.

Посочените от осъдения К. и неговата защита основания за възобновяване на наказателното производство по чл.422, ал.1, т.5, вр. чл.348, ал.1, т. 1 - т.3 от НПК не се подкрепят от данните по делото, поради което искането е неоснователно. Предходните съдебни инстанции не са допуснали нарушения на процесуалните правила при формиране на вътрешното си убеждение по основния факт на наказателния процес - извършване на инкриминираното деяние и неговото авторство. Двата съдебни акта са мотивирани и не страдат от пороците визирани в искането за възобновяване. И двете съдебни инстанции са анализирали доказателствата по делото обективно, всестранно и пълно, като правилно са установили правно релевантни факти досежно виновността на дееца от обективна и субективна страна. Доказателствата по делото не са тълкувани превратно, като съдилищата са мотивирали наличието на всички признаци на въведеното с обвинението престъпление, поради което не са допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон.

Районният съд подробно и детайлно е обсъдил събраните по делото доказателства обективирани в гласните и писмени доказателствени средства.

Въззивният съд също е дал отговор на всички поставени от защитата доводи и възражения. Съдът е извършил подробен анализ на доказателствата в подкрепа на извода си за авторството на деянието и виновното поведение на

дееца. Изложил е в достатъчна степен съображения по фактите и приложимия закон. Въззивният съд е възприел анализа на решаващия съд, като го е доразвил изследвайки доказателствената съвкупност.

Решаващите съдилища са преценили поотделно и в тяхната съвкупност всички доказателства по делото. Обсъдени са доказателствените източници и тяхното значение за приетата фактическа обстановка. Съдилищата са провели съдебното следствие при спазване принципите за обективно, всестранно и пълно изследване на доказателствения материал, необход. за правилното решаване на делото и формиране на вътрешното убеждение въз основа на обективно и всестранно установени в пълнота факти по делото. Извършили са задълбочен анализ на доказателствената съвкупност. На базата на задълбочената преценка на събраните по делото доказателства са изяснени правилно фактите по делото.

Въззивният съд в съответствие с разпоредбата на чл.339, ал.2 от НПК е обективирал по ясен и несъмнен начин върху какви доказателства и при каква тяхна оценка е изградил вътрешното си убеждение.

На базата на задълбочен и прецизен анализ на доказателствената съвкупност решаващите съдилища са направили обоснован и законосъобразен извод, че подс.К. е осъществил от обективна и субективна страна престъплението по чл.343в, ал.2 от НК. Обосновано и законосъобразно решаващите съдилища са изследвали въпроса досежно приложимото право относно свидетелствата за управление на превозни средства, издадени от държави членки – Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20.12.2006г., съгласно които съдилищата са приели, че представеният от К. документ KARAD803255DY9JC издаден на 25.07.2019г., валиден до 24.07.29г. не покрива предвидените в Приложение№ 1 към Директивата реквизити. По делото е приложено писмо от МВР, ГД „Охранителна полиция“ до Директорите на Столична дирекция на вътрешните работи и областните дирекции на МВР - л.45 от ДП, видно от което съгласно полученото съобщение от Интерпол Великобритания, „Provisional Driving Licence“ е част от обучението на кандидатите за водачи във Великобритания. Правилна е преценката, че според писмото, притежателите на такива свидетелства могат на територията на Великобритания да управляват автомобил, който е обозначен като учебен и

само в присъствието и под наблюдението на инструктор. Правилно решаващите съдилища са заключили, че документът не дава право на притежателя да управлява МПС извън територията на Великобритания, като подсъдимият е бил запознат с посочените по-горе обстоятелства, както и че не може да се ползва от представения документ на територията на Р България.

И двете съдебни инстанции са обсъдили възраженията на защитата на подсъдимия и са дали обоснован и законосъобразен отговор на наведените от тях доводи, като са обсъдили задълбочено обстоятелствата, както от обективна, така и от субективна страна. Решаващите съдилища са изпълнили задълженията си по чл.13, чл.14 от НПК за обективно, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по делото. Изяснени са били всички относими към предмета на доказване обстоятелства, като са използвани всички възможни и необходими доказателствени способи. При събирането, проверката и оценката на доказателствата не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Мотивите на двете инстанции позволяват да бъде установена действителната им воля и вътрешното им убеждение. Предвид отрицателния извод за нарушения процесуални правила, настоящата инстанция не може да подменя вътрешното убеждение на решаващите съдилища по фактите от предмета на доказване по чл.102 от НПК. Изводът за отсъствие на съществени нарушения на процесуалните правила дава основание да се приеме, че твърдението за нарушение на материалния закон е неоснователно. Установените по делото фактически данни, на базата на събраните по надлежния процесуален ред доказателства, са дали пълното основание на двете съдебни инстанции да приемат, че от обективна и субективна страна подсъдимият К. с деянието си е осъществил състава на чл.343в, ал.2 от НК.

Пред апелативната инстанция искането за възобновяване се поддържа единствено до основаниято за явна несправедливост на наложеното наказание. В подкрепа на това искане упълномощеният защитник акцентира върху налични многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства - семейно положение и трудова ангажираност на осъденото лице, като навежда довод и за наличие на изключително такова - валидно свидетелство за правоуправление за територията на Великобритания към момента на деянието, което макар да не е съответно по смисъла на закона, защото не дава

право да бъде управлявано МПС на територията на РБългария, все пак сочи на това, че лицето е изкарало съответните курсове, обучено е и има право да управлява МПС, но на друга територия. В този смисъл се навежда довод, че престъплението е на формално извършване, а умисълът е евентуален, защото в съзнанието на дееца е съществувало обстоятелството, че той е правоспособен водач, но без да провери валидността на това свидетелство за територията на РБългария, което също е смекчаващо обстоятелство. Настоящата инстанция не споделя доводите на защитата досежно твърдяното изключително смекчаващо отговорността обстоятелство предвид изложеното по - горе. Деецът е бил наясно с относимостта на притежавания от него документ, но въпреки това се е възползвал от него, с цел да избегне наказателна отговорност. В този смисъл неоснователно е твърдението, че от субективна страна деянието е осъществено при евентуален умисъл, като това обстоятелство се явява смекчаващо.

Изброените смекчаващи отговорността обстоятелства – семейно положение, грижа за едно дете и трудова ангажираност не са нито многобройни, нито изключителни по своя характер, а и най - ниското предвидено в закона наказание не е несъразмерно тежко за дееца, предвид данните за неговото съдебно минало и характеристиките на деянието – управление на МПС в едногодишен срок от наказването му по административен ред, без съответно СУ МПС, на място където е имало много деца, тъй като е бил първият учебен ден. В този смисъл съдилищата с основание са отказали приложението на чл.55 от НК. Наличните смекчаващи отговорността обстоятелства правилно са зачетени от съдилищата, като наказанието е определено в минимално предвидения от закона размер. В тази насока правилно са отчетени и наличните отегчаващи отговорността обстоятелства - многократните осъждания на дееца, включително и по чл.343в, ал.2 от НК през 2014г., както и предходни санкции по ЗДвП - видно от справката се установява, че деецът и друг път е управлявал МПС без СУМПС, за което е санкциониран по административен ред - издадени АУАН, НП и фиш. Изложените данни характеризират личността на К. негативно и обосновават извод за завишена лична обществена опасност, тъй като същият е личност, която е склонна упорито и трайно да не зачита установения в държавата ред относно правомерното управление на МПС, както и че реализираната спрямо него административна и наказателна репресия не са

постигнали легитимните си цели.

Предвид изложеното наложените на К. наказания за извършеното престъпление по чл.343в, ал.2 от НК са правилно отмерени, съобразени с обществената опасност на деянието и дееца, и в този смисъл справедливи, годни да постигнат целите на наказанието по смисъла на чл.36 от НК

С оглед на гореизложеното апелативният съд намира, че не са налични основанията по смисъла на чл.348, ал.1, т. 1 - т.3 от НПК.

Мотивиран от изложените съображения, апелативният съд прие, че искането за възобновяване на наказателното производство по делото е неоснователно, поради което на осн. чл.426, ал.1, вр. чл.354, ал.1, т.1 от НПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения Д. Й. К. за възобновяване на ВНОХД № 168/2021г.по описа на Бургаския окръжен съд.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____